

דפי עיון

"ליהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כי זה מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

במפרשים

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משואות-יצחק

י"ד ל' ע"י מ. מושקוביץ * משואות-יצחק 79858, ד.ב. שדה-גת * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

שנת תשס"ג פרשת בהעלותך

א. אור החיים.

פרק ח' פסוק ב':

שהעיתים את הדות. צריך לדעת למה לא
אמר בתולדות. ויחיל חלש ופגור
פגור ספיקו בו דרשית רבות. גם צריך לדעת
למה לא צוה די מצוה זו ביום ראשון כי היא
מצוה הנוהגת מיום ראשון פעם אחת, ועוד
הלא היא התיבה המצוה עצמה שפוצה כאן
הפגורות התיבה נפסקה ע"י העלאת ארץ ישראל
הראוי על עבר פגור. ולמה חזר לשכיבה, ע"י
למה אפר ואורי ולא צוה לזכות למצוה
האוי קשורה בהעלותך, וכמו שאמר גם כן
הפגורות התיבה הראוי על עבר יצא אבי אהרן
ש"קדשו במאמר חז"ל יתעב הכל על כבוד,
כי איבדו בהעלותך לצד שהנחת לא היו
קבועים וצ"ה שבעל פה אשר יודיעם לקונם
יבילה אותם לסדקם במקומם וקדום בדרך
שוארו אל מיל פני המערה וגו', ולמה לא
אמר גם כן ראוי כי אין המצוה בשעת
הדלקה שצוה לזכר ראוי אלא המצוה היא
על פני הנחתם שיעתם בסדר שיצוה אל מיל
גמי וקבוי.

והנה נחשב לקח הצדק למה ולעומת זאת כי
לצד שער עמה היה משה עושה כסדר
זה פני ימי המלואים, יקשה ה' שיהיו צדק
בדעתו שאין מעבד כ"ד הנהיגו יארקא יתה
הוא סדר לבין שיקרו הנוהג יקדים פ"י ויתעב
ולא כאלכסון, לזה צוה ה' שיאמר לאהרן
שצדק זה מעבד, ויחזר לזה המצוה כי כאן
ולא סתם עם סדרו בקרבנות אשר צוה ה'
ועבדך בשעבדת, להודיעני הקפדת אהרן
ודעו כי שונד במאמרים זיל:

שאלות

1. ארבע שאלות שונות שאם כרשננו החולף לאננות ולמספרים?
2. מהי תוספתו על השימוש בלשון: "ממצלותי".
3. מה תוספתו על מספרים עם קוליות נוספות?
4. כרשננו קופץ כי מצוה היא "מסדר הנחתך" מנין לו זאת ולאם גם תוספת?
5. לאם היה צריך לכן "לחזור ולצאת"?
6. מה עשוי היה אמרון לחשוב וצ"ל אם "הקסיד" וא"כ מהם מציוויו מספר את הצדק?

* * *

2/100

ב. רבינו בחיי
פרק י פסוק לג:

ד' אלוהים

(לג) ויסעו מהר ה' [י] נסעו ישראל מהר סיני הענין לפניהם. הארון היה הולך אחרי הענין ולא יצו הענין בטהר מקום עד היחס השלישי בלתי כי היה מבקש להם מקום טוב לתהותו וזה שאמר: לתור להם מנחה [י]. ארצו רי"ל [י]. מהר ה' מאחרי ה' כלומר שהתעורר תאותו וזה היה ביום באיור. קהרי במסורים לחוש השני נעלה הענין [י]. ויום ראשון של שלשת ימים שהיכיר באן. דרך שלשת ימים מאד יום עשרים צצו. האם כן בכ"ב באיור התאוו תאוה האכלו בשר עד כ"ב מסת"י. ומה שהצטרפו לדרוש כן לפר שהשגתו שלא נמצא בתורה אלא הור האלהים: ויצל משה אל ה' האלהים [י]. וכן: אל ה' האלהים חורבתי [י]. וכן נמצא במסורים שאין בתורה אלא שנים: מהר ה' יראה [י]. ויסעו מהר ה' היות שצגה הלכות והמר. מהר ה' הוצרכו לדרוש [י] נסעו * מאחרי ה'.

אאלות

1. מה מקושי שמצורד פרשנו כאן?
2. איך הוא מתאר את צורת האסע ולאם גם חסופ?
3. מה דרשו רי"ל ומה הסיאם לכך?
4. האם לתאריכים יש חשיבות מצד אסדר ספרות ואלוסי?
5. האם סיגוס גם אסיוע להבנת הענין כולו?

* * *

ג. הנתב והקבלה.
פרק י פסוק לג:

(לד) רתור להם שנוחה. נתקן להם מקום סיני (דס"י) וחס חונקנם ויניע להתקבלה. ולסון הספרי מחקת להם עקס סימט ויסרו. גדלה ססידתו חור בחייו דומה לפור צמיח סוד לודס פסדה דסרנושו סודו. וכן כלו לפיין צחורס. חורי וזו נעשה לך. כלומר שזרוע מסודרות סיטנ נסניכס ולחני יקר. וסענו כלן לסדר ולחקן להם חוקס יסר לנוח ט (אלולודענן) שחטט כל כחטטס צחטטס חסת יסרה ומסודרה. עלה עופו קלחס צחטטק וקלחס צחטטס ונעטוט. וסוד מקן מקס סנייס חעטטס. סעין סנין לך סדכך (סוטטטס ייס ג'): (לד)

אאלות

1. מהו מקושי האספרי ואיך רשי צונה על כך?
2. איך פרשנו מאמר את האסם: ילתורי?
3. לאם לא יסרה מלפון תיירות או חיסוס סוד סיאוס סרול סניוס נכך?

* * *

ד. בלי יקר.

פרק י פסוק לג:

(לד) ויקשו מהר ה' דרך שלשת ימים. וקלשו וייל, אותו היום סוד מאחרי ה'. וברחו מהר ה' כחיעוק הבורח מבית הספר ושבת קטו. חוספות דיה פורענות. לבר ברחו להם. סיראה פן יסיה להם מצות. ואמר הכתוב: ראה בקה הם כסיה טובה. פי אף בזמן הקר הנה. ארון ברית ה' טסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם שנוחה: הנה קרדו בטספר "שלשת ימים". וארון ברית ה' מיטיב עשהם בטספר "שלשת ימים". דבר אחר. לפי שפתוח סקולח סתריס: אם העובני יום. יוקים אעובני (ססרי עקב יא.כב).

משל לפנים שהולכין זה סעה. זה הולך סיל לפנה וזה לפערכו. ונמצא שיהם רחוקים זה מזה שני סילין. כך אמר הכתוב. פי הטה נסעו מאחרי ה'. ונודו אחר דרך שלשת ימים פן השכינה: ולפסת זה גם ארון ברית ה' טסע לפניהם. להתרחק מהם דרך שלשת ימים: נמצא רחוק דרך עשה ימים ביניהם. כן לתור להם שנוחה פן הסעות אשר מאסו בהם.

3/...

שאלות

1. מהו מקומו האמיתי פסוק מאשר את פירושו דרשת רש"י?
2. מהם הם יראו וא"כ זה מהתק"ף פסוקים?
3. מה ענין יפולת הימים - מוס"ף לכאן?
4. מה מוס"ף ומספר מקצת השני - דבר אחר?
5. מה צוה הקס"ה כאן ומתי תאספת?

* * *

ד. ספרו עם פירוש המלבי"ם - התורה והמצות.

פרק י' פסוק לו: (דו) ובנהו יאמר. מגיד הכתוב בשתי ישראל
 גופים אלמים וחונים רבבות. אמר משה (יג)
 אינני בניח (את השכינה) עד שתעשה לישראל רבבות
 ואלמים. שמתשובה שאמר אתה יורע מה אמר להם
 ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים.
 אמרו לו משה רבינו תרי אנו מובטחים לברכות הרבה
 ואתה נתן קצבה לברכותינו. אמר להם אני בשך
 דם יש קצבה לברכותי זו משלי. אבל הוא יברך
 אתכם כאשר דבר לכם כחול ימים וכצמחי אדמה
 וכדני הים וכובבי השמים אבל הוא יברך אתכם
 כאשר דבר לכם לריב. ובנתח יאמר. (יבמות ס"ד)
 מגיד הכתוב שאין שכינה שורה למעלה אלא באלמים
 ורבבות שנאמר (תהלים ס"ח) רכב אלהים רבותים
 אלפי שנאו. וכשם שאין שכינה שורה למעלה אלא
 באלמים וברבבות כך אין שכינה שורה ליטה אלא
 באלמים ורבבות.

(לו) ובנתח. בעת הגיע למקום שבו חנו אמר שזה כוונתו
 להניח רבבות אלפי ישראל הינעים מן הדרך.
 ושוכח. הוא מענין מביחה כמו שכתוב בשוכה ונחת מושעון
 (ישעיה לג בענין שהנסיפה הוא נגד האויבים והתורה היא
 להרגיע את ישראל :

שאלות

1. מה פירושו נסיוה פאלטיס וחנייה פרספות, איך זה אסתפר פסולת ואם פרציון פקק?
2. מה אמר לכם משה ואח חיתה סענתם על כק?
3. מה היתה תאופת מהם לסענתו?
4. מה משמעות לכך שהשכינה שורה רק על רפפות?
5. כרש"י פייאורו מספר את המושעין מנחם וזופה, מה מתבאר על ידי כק?
6. מה בין מסרות כנסיוה וחנייה לפרקיו?

* * *

Handwritten scribble

Handwritten scribble

מחשבות

7. מלאכת מחשבת.

פרק י"א פסוק י"ז

יחד אף ה' באר ובעיני משה רע. כל כסעם יסעו מצו ויחרימו כפולס כסעם
 חכעם פיעו (ו) כי יחייפמו רועתיו כהנטיסה
 מכלכלת זבלי סדר. ואשר נכחז בהי"ח מרון אף היא לסקר אה האזן ולא
 יכשום והכעם אינה מדה מכלכלה רוח יסבךך ולא פוז פניו ישנה ואין בו
 מחנאי סהרון. כמחזר דוד (חלילי ב') יושב בשמים יסחק ס' ילפג למו אז
 ידבר אלימו בלשו ובחורט יבהלמו. רלס לפודיע לט כאשר הלפט שההרון יחמס
 הדותה יעלה חידים בחוז סארס ויעטו כסטר כמטעס עלי סדר ויחרימו פניו
 יתלהבו כחם. ואיש סמח וסוז לכ להפך. רוחו ינוה כהשקס וחריים יסכסו.
 חכל ס' יסבךך אף מדיה כמדה כסר וסס והסמחה והסרון לא יחדו דבר כמלחוט
 כי סהרון איס הוללות וכלכל סדעה בו כמו בלודס חלא סעלה להפגים סחוסס.
 כאשר כחני פלומסקין ידוני אשר פגס עבדו וסיה לפטוהו פל רחס סעסיו. וכאשר
 סעבד סוכיה למה כעס פלוי והכעם מדה רעה? סוכיה סחכס כגחה סהחא לא
 כעס מעלס ואין בו ממה סהרון חלא יפטה זה להעסס להפגישו פל רעטו.
 ק חלכיס חיים ומלך עלם לא ידעה אשו להחולל ולהענעם ולא יסחדס בו
 דבר חלא יעלה חרון אשו להפגים סחוססאים, ואמגס חחו כחוסן סיסחק וילפג
 למו כהשקס ואז ידבר אלימו בלשו ובחורט יבהלמו. ואזו רוחו סיה סהספל סן
 כעסם כבשר וסס לא סיה סחק ומלציג כסך פעלס סהרון. ככה סודיעטו ככחז
 כיה סעס כי חרס אף ס' מחד פ"ח לא כסחנו חדוסי. חמגס לא ק ססה
 סהרעו פניו וסעתיס מרחיטו מכה כעסם. ובעיני ססה רע:

מ/א/ק

1. מה בקושי עלו מסוק?
2. כרסנו מסכי את תופעת סכסס וכספצתו על האדם, אמה לו נחול כאן?
3. ככאק כרסנו קוספ כחוסן סאין לו מידת כקס"ה - אט כן אמה כחוס כק סכל יאח?
4. מהו ססיסור על ססילוסוף סיווני עט עפדו ואיק הוא סייק לכאן?
5. איק למו לה סוא מסכי את ססוק חחזוסס חתה"יע?
6. מה סספדל סין כקס"ה למח?

* * *